

„Тајни дневник Адријана Мола (13 ¾ год.)“, Сју Таузенд

Наслов рада: Бити дете није лако

Прича о животу једног дечака и његова размишљања заправо су врло занимљива тема за читање. Никад не бих помислила да дечаци овако размишљају и виде свет јер сам их некако увек сматрала смотаним и блентавим и јер скоро никада преда мном нису износили своје мишљење.

Школске обавезе, развод родитеља, прва девојка, помагање једном старцу, бубуљице у пубертету...све је то део ове књиге.

Омиљени део у овој књизи ми је био када су Адријан Мол и његова девојка Пандора правили протест против чарапа. У цео протест су поред деце били укључени и неки од родитеља и то све због црвених чарапа! Док сам читала део о протесту, ишле су ми сузе од смеха.

Адријан Мол, главни лик ове књиге, представљен је као сасвим обичан тинејџер, па се многи, ако не и сви, могу пронаћи у његовим договорштинама. То је оно што ову књигу чини занимљивом.

Такође, Адријан покушава да пише песме и постане песник, па зато шаље песме у емисију једног књижевника, како би чуо критику за њих. Његове песме су врло духовите. Пише о свему и свима око себе и труди се да склапа риме. Али када види да му то не иде од руке, он схвати да је интелектуалац иако не зна ни шта значи бити интелектуалац.

Оно што сам научила из ове књиге је то да нисам само ја тинејџер који има проблеме и никада нећу бити једина, само је питање како ћу их решити.

Свака препорука за књигу, уживаћете и плакати од смеха док је читате.
